

Abstrakt

Tato práce se zabývá ayahuascovou církví Santo Daime, především linií Cefluris, která je ve světě nerozšířenější. Nejprve popisuje vývoj této církve, kdy se ze základů lidového katolicismu, šamanského užívání ayahuascy, esoterického učení, kardecismu a Umbandy vyvinula v samostatné náboženské hnutí. Na vývoji můžeme vidět postupnou proměnu sociálního složení členů této církve, kdy zakládajícími členy byli nuzní venkovští obyvatelé Amazonie oproti dnešním účastníkům ceremonií, kteří pochází hlavně z městské střední třídy. Další kapitoly zkoumají zdrojové tradice a do jaké míry jsou jejich vlivy v tomto hnutí neustále přítomny. Křesťanská eucharistie, křesťanští svatí a jejich svátky jsou ústředním motivem většiny ceremonií a pozůstatkem lidového katolicismu. Daime (původně ayahuasca), výrazný hudební doprovod a léčivý aspekt ceremonií je dědictvím jihoamerického šamanismu a evropský esoterismus a spiritismus byly zdrojem pro teoretický popis duchovního světa, hojně recitované modlitby a individuální meditační techniky. S pozdějším přijetím Umbandy do rituálu můžeme pozorovat nárůst posedlostních stavů a obohacení panteonu vzývaných bytostí během ceremonií (především caboclos a orišové). V poslední kapitole projednáváme, jak se hnutí v současnosti vyvíjí od náboženství objektivní pravdy vstříc k náboženství subjektivní zkušenosti především pod vlivem změny sociálního složení účastníků ceremonií. Ti většinou pocházejí z městských středních tříd, a chtějí tak svoji spiritualitu rozvíjet v souladu s obecně preferovanými hodnotami individualismu a subjektivismu, což odpovídá obecnému subjektivnímu obratu ve společnosti.